

MILOSLAVA KOVÁŘOVÁ

Miloslava Kovářová, za svobodna Baďurová, se narodila 16. dubna 1950 v přerovské porodnici.

Její tatínek byl zemědělec, měl velký statek. Maminka pracovala jako soukromá švadlena.

Základní školu navštěvovala do páté třídy v Majetíně, na druhý stupeň nastoupila do Brodku u Přerova (6. – 9. třída). Poté vystudovala Střední pedagogickou školu v Přerově.

První rok po střední pedagogické škole učila v Domašově nad Bystřicí, poté v Holici, potom přijala zástupové místo v mateřské škole ve Velkém Týnci. Nedostala slíbené stálé místo, ale naopak – šla zpátky do Holice, na zástup. Odtud byla poslána do Olomouce do závodní mateřské školy. To pro ni byly nejlepší dva roky. Byla tam totiž veliká mateřská škola, perfektní kolektiv, bezvadní rodiče, našla si tam také celoživotní kamarádku. Paní Miloslava na to vzpomíná celý život.

Národní výbor v Majetíně rozhodl, že ji chtějí jako ředitelku v mateřské škole.

Po dvou letech odešla na mateřskou dovolenou, narodily se jí postupně tři děti – nejprve Lucie, potom ani ne do roka Simona a do roka a do dne Bořivoj.

Po mateřské dovolené nastoupila do Krčmaně. Rozhodla se studovat vysokou školu – obor učitelství mateřské školy. Tehdy se tento obor dal studovat jen dálkově, podala si žádost na školský odbor. Ten jí studium nepovolil, jelikož není „kádrovou rezervou“. Vzhledem ke své tvrdohlavosti tedy podala výpověď v zaměstnání a složila zkoušky na vysokou školu. Po úspěšném pětiletém studiu si ji vyžádali v Krčmani, a tak tam šest let pracovala jako ředitelka v nové školce. Spolupráce s paní ředitelkou základní školy ale nebyla dobrá, rozhodla se dát výpověď a zbytek své profesní kariéry strávila v univerzitní knihovně ve Zbrojnici v Olomouci.

Se svým manželem Františkem se zná v podstatě už od dětství. Pracuje u policie. Je sice mladší, ale jak paní Miloslava říká, klape jim to spolu už 51 let.

Na čas dětství vzpomíná paní Miloslava ráda. Trávila ho nejraději venku, s kamarády, hrála míčové hry, koupala se v rybníce nebo běhala po lese.

Oblíbila si také nedělní procházky s rodiči, jezdili často i na poutě, například na Velehrad.

S tatínkem také jezdila každou druhou neděli na dostihovou dráhu na Lazce, protože milovali koně.

Ráda vzpomíná na svou milovanou a hodnou stařenku, která jí vždycky vyprávěla různé příběhy a pohádky.

Od malička také chodila do Sokola, kde se stala časem i náčelnicí.

Paní Miloslava s oblibou pracovala na zahrádce, byl to pro ni oddychový čas.

Je to milovnice historie, ráda cestuje, nejvíc milovala antiku a starý věk. Je také zarytá Moravačka.

I když paní Miloslava Kovářová vyrůstala jako jedináček a mnohdy to v životě neměla lehké, protože jí mnozí lidé házeli klacky pod nohy, tak neměla o nic ochuzené dětství a ráda na něj vzpomíná.